

3 TIEDON JA FIKTIOIDEN ALKUPERÄ

3.1 Esoteriikan historiaa

¹Aurinkokuntien syntyvaiheet, oman aurinkokuntamme ja planeettamme muodostuminen sekä elämän kehittyminen planeetallamme sivuutetaan. Kiinnostuneet voivat tutkia näitä asioita olemassaolevasta esoteerisesta kirjallisuudesta. Seuraava luonnos antaa muutamia harvoja tosi-asioita ihmiskunnan tajunnankehityksestä planeetallamme nykyisen aionin aikana. Annetut tiedot rajoittuvat siihen, mikä on olennaista tiedon alkuperän ymmärtämiseksi, ja siihen, kuinka tietämättömyyden fiktiot ovat tulleet korvaamaan tämän tiedon, joka on ihmiskunnan perintöosuus. Ihmiskunnan historiaa tarkastellaan vain siinä määrin kuin on välttämätöntä aikamme tilanteen ymmärtämiseksi tiedollisessa suhteessa. Se on tärkeämpää kuin kaikki historia. Ihmiskunta hapuilee pimeässä tuntematonta päämäärää kohti, ja tuskinpa sen harhautuminen elämän suhteen voi olla suurempi. Tarkoituksena on tarjota etsijöille Ariadnen lanka heidän johdattamiseksi ulos elämäntietämättömyyden labyrintista. Asia kiinnostanee vain niitä, joilla esoteerinen tieto on piilevänä alitajunnassa edellisten inkarnaatioiden ajoilta. Toiset pitäytynevät, kuten aina ennenkin, tämän päivän "auktoriteetteihin" ja yleiseen mielipiteeseen tieteessä, filosofiassa ja uskonossa. Se on ikään kuin turvallisinta.

²Ihmiskuntaan kuuluu kaiken kaikkiaan noin 60 tuhatta miljoonaa yksilöä, planeettamme fyysisessä, emotionaaliossa, mentaaliossa ja kausaaliossa maailmassa. Näistä kausaloitui (siirtyi eläinkunnasta ihmiskuntaan hankkimalla oman kausaaliverhon) noin 24 miljardia yksilöä Lemuriassa, ensimmäiset vuonna 21.686.420 e.Kr. Muut 36 miljardia yksilöä on siirretty planeetallamme useassa vuorossa. Jälkimmäisten kausaaliverhot ovat mitä suurimmassa määrin eri ikäisiä. Tämä selittää, miksi ihmiskunnan yksilöt ovat laajalti eri kehitystasolla ja miksi monet ovat ehtineet siirtyä korkeampiin luomakuntiin.

³Yleisesti ottaen voidaan sanoa, että ihmiskunnan nykyinen fyysinen tajunta kehittyi Lemuriassa, emotionaalinen tajunta Atlantiksessa ja mentaalinen tajunta meidän tuntemillamme mantereilla. Paljon on kuitenkin vielä jäljellä, ennen kuin olemme kehittäneet täydellisen fyysisen, emotionaalisen ja mentaalisen tajunnan fyysis-etteriossa, emotionaaliossa ja mentaaliossa verhoissamme. Kun tämä on tapahtunut ja olemme hankkineet täydellisen objektiivisen tajunnan kausaaliverhoissamme, siirrymme viidenteen luomakuntaan.

⁴Kun orgaaninen elämä noin 300 miljoonan vuoden jälkeen maapallon historian nykyisessä neljännessä aionissa oli ehtinyt kehittyä niin pitkälle, että apinaihmissen aivoja voitiin ruveta mentalisoimaan ja tajunnan kehittämisen voimaperäistäminen voitiin siten aloittaa, katsoi aurinkokuntahallitus ajan tulleen sallia erityisen planeettahallituksen ottaa haltuunsa meidän planeettamme hoito. Tämä tapahtui siis noin 22 miljoonaa vuotta sitten. Planeettahallitus vuorostaan siirsi planeetallamme viidennen luomakunnan saavuttaneita yksilöitä muodostamaan planeettahierarkian, jonka oli määrä valvoa erityisesti inhimillisen tajunnan kehitystä. Ihmiskunnan keskuuteen inkarnoitui tämän planeettahierarkian jäseniä, jotka sittemmin muodostivat esoteerisesta historiasta tutun "korkeamman papiston". Tämä tapahtui Lemurian mantereella. Niin pian kuin ihmisten tajunta oli kehittynyt niin paljon, että he kykenivät oppimaan, heille annettiin tarpeellista opetusta ja tietoa siitä todellisuudesta, jota he kykenivät käsittämään. Niin Lemurian kuin Atlantiksenkin mantereella perustettiin temppelikouluja, joissa ihmiskunnan eliitti sai käsittämismahdollisuuksiaan vastaavan koulutuksen. Tämä eliitti koostui tietenkin neljänteen luomakuntaan kuuluvista yksilöistä, jotka olivat siirtyneet planeetalle eri vuoroissa ja olivat tajunnan suhteen muuta ihmiskuntaa edellä. Eliitti koulutettiin muun ihmiskunnan opettajiksi ja vähitellen siitä tuli "alempi papisto".

⁵Aluksi kaikki sujui suunnitelmien mukaan, ensin Lemuriassa ja myöhemmin Atlantiksessa. Molemmilla puolipallomantereilla kukoisti niin sivilisaatioita kuin kulttuureitakin, jotka tietyissä suhteissa olivat tasoilla, joita me mantereillamme emme ole vielä saavuttaneet. Mutta niinpä heitä

johtikin korkeampiin luomakuntiin siirtynyt korkein eliitti.

⁶Kuitenkin ilmeni, että valtaa-antava tieto, tieto luonnonvoimista, erityisesti mentaalisesti ohjatuista eetterienergioista, johtaa siihen, että valtaa väärinkäyttää jokainen, joka voidaan vietellä käyttämään sitä omaksi hyväkseen. Suuri osa "alempaa" papistoa, joka oli hankkinut tietoa magiasta, teki kapinan "korkeampaa" papistoa vastaan. Joukkojen opettajana alempi papisto tiesi, kuinka voittaa joukot puolelleen aina pettämättömällä kepposella, kohtuuttomilla lupauksilla ja uskotteluilla. Planeettahierarkia karkotettiin ensiksi Lemuriasta, myöhemmin Atlantiksesta. Petetty kansa sai kokea, minkä arvoisia lupaukset olivat. Ovelat johtajat keksivät syntikäsitteen ja uskottelivat joukoille saatanallisen opin synnistä rikoksena jumaluutta vastaan, joka vihastui ja koetteli kansaa heidän pahojen tekojensa tähden. Vain papisto saattoi vaikuttaa jumaluuteen ja suorittaa sovitukselle välttämättömät uhrit. Ote, jonka se siten sai ihmisten sieluista, alkoi hellittää vasta Ranskan vallankumouksen yhteydessä.

⁷Seurauksena harhaanjohtetulle kansalle oli tyrannia, jota meidän aikamme olisi voinut paremmin ymmärtää, jos Hitler olisi onnistunut toteuttamaan suunnitelmansa. Tilanne johti siihen, että planeettahierarkian täytyi sekä Lemurian että myöhemmin Atlantiksen kysymyksessä pyytää planeettahallitusta puuttumaan asiaan. Ja se katsoi tarpeelliseksi upottaa mantereet meren syvyyskuviin. Hyökyaalto, joka Atlantiksen viimeisessä tuhosessa huuhtoi jäljellä olevia mantereita, on juutalaisissa kirjoituksissa väärin kutsuttu vedenpaisumukseksi.

⁸Tiedon väärinkäyttö johtaa tiedon menetykseen, ja siitä lähtien kun planeettahierarkia karkotettiin Atlantiksesta, ihmiskunta on saanut "hoitaa omat asiansa". Nykyinen ihmiskuntamme siis korjaa sitä, mitä on kylvänyt. "Maailmanhistoria" on maailmantuomioistuin. "Väkivalta, mielivalta ja elämäntietämättömyys ovat saaneet hallita. Maailmanhistoriamme tunnettu osa onkin ollut sanoin kuvaamattoman kärsimyksen historiaa. Esoteeriset tilastot laskevat pelkästään Molokin ja jumalan kunniaksi poltettujen lukumäärän 60 miljoonaksi. Kenties ei ole kovin ihmeellistä, jos monien alitajunta antaa vaistomaisen tunteen vanhasta syyllisyydestä.

⁹Kaikki eivät sentään olleet osallistuneet mustan papiston kapinaan korkeampaa papistoa vastaan. Kulttuuriasteen saavuttaneet ja hyvän puolella olleet yksilöt eivät olleet menettäneet oikeutta muistaa uudelleen vanhaa tietoa. Heidän hyväkseen planeettahierarkia perusti salaisia tietokuntia kaikkien niiden kansojen keskuudessa, jotka olivat saavuttaneet sellaisen kehitystason, että kulttuuriyksilöt saattoivat inkarnoitua niiden keskuuteen.

¹⁰Yleensä vain he ovat kykenemättömiä hyväksymään ainoatakaan lukemattomista tietämättömyyden idiologioista, joihin ihmiskunta on hukkumaisillaan, ja vain he ovat jääneet etsimään "kadonnutta mestarinsanaa" eli "viisasten kiveä".

¹¹Tuntien ääretöntä myötätuntoa harhautunutta, kärsivää ihmiskuntaa kohtaan planeettahierarkia teki kaksi yritystä herättääkseen ihmiset tiedostamaan elämän mielekkyyden ja ehkäistäkseen ihmisten välistä kauhistuttavaa vihaa, joka saattoi vain lisätä kärsimystä maailmassa. Intiassa inkarnoitui Buddha silloisen älyllistyneimmän kansan keskuuteen yrittääkseen opettaa sitä, mitä on nimitetty "viisauden uskonnoksi". Ja Christos inkarnoitui juutalaiskansan keskuuteen herättääkseen ymmärtämyksen "rakkauden uskontoa" kohtaan.

¹²Juutalaisen kansan valitseminen johtui siitä, että sen vääjämätön hajaantuminen oli ennakoitu. Tarkoituksena oli herättää henkiin juutalaisten korkeampi emotionaalitajunta, jotta tämä kansa kykenisi lähetystyöhön niiden kansojen keskuudessa, joiden pariin se joutuisi. Sadat vanhat vihityt inkarnoituvat valmistelemaan Christoksen työtä ja vapauttamaan kansaa sen fyysikalistisesta asennoitumisesta, mm. fiktiosta, jonka mukaan "messiaaninen valtakunta" on fyysisessä maailmassa.

¹³Kuten tiedämme, molemmat yritykset epäonnistuivat. Buddhan oppilaat karkotettiin Intiasta, ja yksilöt, jotka olivat kuuluneet mustaan papistoon Atlantiksessa, ottivat haltuunsa Christoksen rakkaudensanoman.

¹⁴Planeettahierarkialla ei ollut mitään muuta keinoa kuin jatkaa uusien tietokuntien

perustamista ja yrittää muilla tavoin elävöittää ihmisten emotionaali- ja mentaalitajuntaa, jotta nämä voisivat kehittyä paremmin ymmärtämään todellisuutta.

¹⁵Intiassa, kuten kaikkialla muuallakin (ja yhä vieläkin), oli brahmiinien kasti, papit ja oppineet, sillä aikaa laskenut raskaan kätensä kansan päälle ja tukahduttanut kehityksen. Euroopassa sitä vastoin olivat "henget ruvenneet heräämään".

¹⁶1700-luvun älymystö yritti vapautua teologisesta tyranniasta, joka kielsi ajatuksenvapauden. Englannissa oli mm. Hume (1711-1776) osoittanut teologisten ja filosofisten ajatusjärjestelmien fiktiivisyyden. Ranskassa levisi yhä enemmän nk. valistusfilosofia, joka pyrki osoittamaan, että ihminen kykeni hankkimaan tietoa yksinomaan näkyvästä maailmasta. Kant (1724-1804) puuhaili Saksassa laatien uusia kahleita ajattelulle ja todistellen, että kaikki puhe ylifyysisestä todellisuudesta oli järjetöntä. Luonnontutkimus edistyi pikavauhtia tieteellisten keksintöjen seurattessa toinen toistaan. Teoksessaan "Système du monde" Laplace (1749-1827) rakensi universumin, joka ei tarvinnut hypoteesia jumalasta selityspusteekseen. Lamarck (1744-1829) osoitti "Eläintieteen filosofiassa", että korkeammat eläinmuodot ovat kehittyneet alemmista, minkä vuoksi juutalainen luomiskertomus, jonka mukaan jumala oli luonut jokaisen eläinlajin erikseen, oli perusteeton. Taistelu juutalaista maailmankatsomusta vastaan oli täydessä käynnissä kaikkialla, joskin kesti pitkään 1800-luvulle, ennen kuin teologinen ajatustyrannia voitiin lopullisesti katsoa hylätyksi, vaikka uskonnolliset dogmit pitivät sivistymättömiä joukkoja edelleen vallassaan. Filosofisesti ja tieteellisesti koulutetuista tuli yleensä "vapaa-ajattelijoita", kaikkeen ylifyyseen epäilevästi asennoituvia agnostikkoja.

¹⁷Lukutaitoisuuden leviäminen 1800-luvulla, kasvava harkintakyky ja oppineen maailman erimielisyydet useimmissa niin maailmankatsomusta kuin elämäntietämättömyyden koskeissa kysymyksissä johtivat siihen, että yhä useammat alkoivat spekuloida omin päin ja hankkia itselleen omaa käsitystä elämästä ja sen tarkoituksesta. Ja koska monet pitivät omaa spekulatiivista fiktiojärjestelmäänsä niin suuressa arvossa, että se oli ilmoitettava muulle ihmiskunnalle, saatiin ajan oloon epäluokainen määrä idiologioita, uskonnollisia lahkoja ja filosofioita. (Idiologia, elämäntietämättömyyden ajatusrakennelma, sanasta idios = oma, erotukseksi ideologiasta, joka sisältää platonisia ideoita = todellisuusideoita.)

¹⁸Jokainen uusi sukupolvi tutkii tarkoin uudelleen olemassaolosta annetut selitykset, ja esitettyihin hypoteeseihin tyytymättömänä se etsii uusia ratkaisuja ratkaisemattomalle ongelmalle. Yhä useammat ihmiset pääsevät tulokseen, että se vaikuttaa ratkaisemattomalta. Myös Buddha teki aikanaan selväksi, että ongelma on inhimilliselle järjelle ratkaisematon.

¹⁹Monet korkeamman kehitysasteen saavuttaneet yksilöt, jotka väsymättä pyrkivät eteenpäin, päätyvät joko uskonnolliseen mystiikkaan tai löytävät lopulta jonkin ylifyyysisen selityksen, joka vastaa heidän älyllisiä tarpeitaan ja vaikuttaa heistä riittävän mielekkäältä tullakseen työhypoteesina hyväksytyksi.

²⁰Vuosi 1775 oli merkittävä vuosi ihmiskunnan historiassa. Kaksi planeettahierarkian erityistä välikappaletta 1700-luvulla olivat olleet aktiivisia jo pitemmän aikaa. Saint Germain (45-minä, alias Proklos, "kreikkalaisen filosofian skolastikko", jonka teokset määräsivät vuosituhannen ajan arabien ja keskiajan kristillisten ajattelijoiden tieteellisen menetelmän; alias Christian Rosencreutz; alias Francis Bacon; kolme viimeksi mainittua inkarnaatiota rosenkreuzilaisen veljeskunnan päällikkö) oli yrittänyt kaikkialla Euroopassa innostaa ihmisiä perustamaan salaisia yhteisöjä, joissa he kirkon ajatustyranniasta rauhassa saivat "ajatella vapaasti". Sellaisia seuroja olikin kasvanut kuin sieninä sateella. Useimmat niistä kuolivat itsestään. Monien joutuminen sittemmin kaikenmaailman puoskareiden haltuun on asia erikseen. Cagliostro (kausaaliminä, alias Paracelsus) oli saanut tehtäväkseen, ei "valmistaa" Ranskan vallankumousta, vaan ryhtyä valmisteluihin sen rappeutumisen ehkäisemiseksi.

²¹Ihmiskunta oli korjannut loppuun huonon Atlantiksen aikaisen kylvönsä. Tieto todellisuudesta voitiin siis siinä suhteessa sallia yleiseksi omaisuudeksi. Oli vain kysymys siitä,

millä tavalla se ilmoitettaisiin ihmiskunnalle, joka oli sotkeutunut emotionaalisuuteen ankkuroituihin fiktiojärjestelmiin. Kysymys oli vielä yhteydessä uuteen kylvöön, joka ihmiskunnan oli korjattava pahanteoistaan Atlantiksen jälkeisellä ajalla. Tämän kylvön korjaaminen kestää vielä noin viisisataa vuotta, jona aikana lukemattomat poliittiset, sosiaaliset, taloudelliset, uskonnolliset, filosofiset jne. ideologiat tulevat taistelemaan katkeran kamppailunsa. Niin kauan vie aikaa, ennen kuin noin 60 prosenttia ihmiskunnasta on tullut tiedostamaan, että hylozoikka on kaikista työhypoteeseista järkevin. Muut 40 prosenttia ihmiskunnasta eivät tahdo luopua eivätkä kykene luopumaan emotionaalisista illuusioistaan.

²²Ongelmasta, kuinka täysin harhautunut ihmiskunta voisi parhaiten omaksua tiedon, oli käyty kauan keskustelua planeettahierarkian piirissä ja laajoihin valmisteluihin oli ryhdytty. Yleinen käsitys kuitenkin oli, että kestäisi vielä kauan, ennen kuin suora toiminta olisi mahdollista.

²³Planeettahierarkian kokouksessa vuonna 1775 tarjoutui kaksi sen jäsenistä (silloiset 45-minät M. ja K.H.) ryhtymään välittömiin toimenpiteisiin julkaistakseen sen osan olemassaolon aine- ja tajunnan aspektia koskevasta tiedosta, jota siihen asti oli opetettu esoteerisissa tietokunnissa.

²⁴Sivilisaatioasteella oleva ihmiskunta oli heidän mielestään siinä määrin mentaalisesti kehittynyt, että se voisi käsittää Pytagoraan hylozoistisen mentaalijärjestelmän. Täten päästäisiin vaikeudesta koota ne, joilla tämä tieto oli piilevänä, tietokuntiin, joissa nämä ennestään vihityt saisivat muistaa uudelleen vanhan tietonsa. Sen lisäksi voitiin toivoa, että he vuorostaan auttaisivat näiden kausaali-ideoiden tunnetuksi tekemisessä ja sitä kautta ehkäisisivät leviävää agnostista asennoitumista, joka hylkäsi kaiken ylifyysisen.

²⁵Kaikki muut planeettahierarkian jäsenet äänestivät ehdotusta vastaan, koska heidän mielestään aivan liian harvat olivat saavuttaneet sellaisen mentaalisen kehitystason, että yrityksellä olisi toiveita onnistua. Vallitsevien uskontojen emotionaaliset illuusiot ja filosofian mentaaliset fiktiot olivat niin kaukana oikeasta todellisuuskäsityksestä, että jokainen yritys ilmoittaa nk. sivistyneille ylifyysisistä tietoa joko torjuttaisiin suoralta kädeltä tai se johtaisi uusiin mielikuvituksen liioitteluihin. Pitäisi odottaa, kunnes ainakin kehittyneimmät olisivat hankkineet fyysis-etterisen objektiivisen tajunnan. Silloin he voisivat havaita vallitsevien ideologioiden fiktiivisyyden ja osoittautuisivat halukkaammiksi ainakin tutkimaan esoteerisen mentaalijärjestelmän todellisuuspitoisuutta.

²⁶Kun kerran yksimielisyyttä ei voitu saavuttaa, jätettiin asia hallituksen puheenjohtajan, planeettahallitsijan ratkaistavaksi, joka totesi: "Koska nämä meidän kaksi veljeämme ovat tarjoutuneet valmistamaan tiedon levittämistä ja selittäneet olevansa halukkaita kantamaan itse kaikki seuraukset ja tietävät, mitä se merkitsee, pitäisi heidän saada yrittää."

²⁷Tiedon julkisuuteen saattamisen ajankohdaksi määrättiin vuosi 1875. Sillä välin tehtäisiin kaikki mahdollinen yleisen koulutustason kohottamisen ja lukutaitoisuuden leviämisen hyväksi.

²⁸Kaikki lienevät kuulleet historiassa toisesta näistä kahdesta veljestä. Tunnetussa inkarnaatiossaan hän oli nimeltään Pytagoras. Hänet on myös nimitetty tulevaisuuden planeettahierarkian toisen departementin päälliköksi, kun sen nykyinen päällikkö, Christos-Maitreeja, jättää planeettamme jatkaakseen interstellaarista tajunnan ekspansiotaan. Toinen veljistä on tuleva ensimmäisen departementin päällikkö. Intialaisilla on jo kauan sitten ollut arvonimet näille kahdelle viralle: manu ja boodhisattva.

²⁹Nämä kaksi veljeä ryhtyivät välittömästi toimeen. Oli tutkittava, ketkä entisistä esoteerikoista olisivat inkarnoituineina vuoden 1875 tienoilla, ja keille hyvä korjuu antaisi mahdollisuuden toimia uranuurtajina, jotka tahtoisivat ottaa kannettavakseen marttyyriuden taakan totuuden puolesta. Oli ennustettavissa, että tämän "paljastuksen" seurauksena olisi raju ja katkera hyökkäys koko uskonnollisen, filosofisen ja tieteellisen maailman taholta. Pioneereja pidettäisiin puoskareina ja pettureina tai parhaassa tapauksessa arvostelukyvöttöminä naivisteina tai aistiharhoja potevina mentaaliipatologisina ilmiöinä.

³⁰Näillä kahdella mainitulla planeettahierarkian jäsenellä ei kuitenkaan ollut vapautta päättää,

mitkä tosiasiat saisi julkaista. Heidän päällikkönsä, jonka oli määrä valvoa tapahtumien kulkua, liitti heihin sen lisäksi useita samankaltaisen minätajunnan (45-maailmantajunnan) omaavia veljiä. Esoteeristen tietokuntien toimintaa lisättiin ja niiden jäseniä innostettiin esittämään kirjallisia töitä, jotka valmistaisivat yleisöä tulevaan julistukseen ylifyysisestä todellisuudesta.

³¹1800-luvun puolivälissä syntyi Yhdysvalloissa uusi "liike", jota kannattajat nimittävät spiritismiksi; nimitys, joka sittemmin muutettiin spiritualismiksi. He vakuuttivat, että kuolleiden henkilöiden "astraalimaailmassa olevat henget" saattoivat keskustella fyysisen maailman ihmisten kanssa "meedioiden" välityksellä, sillä näillä oli kyky lainata organisminsa eetteriverhoineen (nämä kaksi verhoa ihminen jättää nukkuessaan, mikä mahdollistaa oikean unen) näille "hengille". Liike levisi laajalle ja loi siten vähitellen huomattavan kirjallisuuden.

³²Erityinen välikappale, Blavatsky (alias Paracelsus, alias Cagliostro), jonka planeettahierarkia oli valinnut julistamaan kaiken elämän universaalista veljeyttä ja lahjoittamaan maailmalle samanaikaisesti esoteerisen tiedon ensimmäiset tosiasiat, sai määräyksen liittyä spiritualistiseen liikkeeseen ja yrittää johtaa tämä urille, jotka tekisivät siitä "uskonnollis-filosofisen yhteisön" ja perustan esoteeriselle julistukselle. Hän matkusti New Yorkiin ja sieltä edelleen lokakuussa 1874 Chittendeniin, Vermontiin, jossa maineikkaat Eddyn veljekset pitivät spiritistisiä istuntojaan. Aluksi kaikki näytti luontuvan toivomuksen mukaan. Mutta Blavatskyn kirjan "Isiksen" ilmes-tyttyä spiritistit katkaisivat yhteyden, ja koko muun maailman tavoin heistä tuli leppymättömiä vihamiehiä.

³³Blavatsky vakuutti, etteivät kuolleiden "henget astraalimaailmassa" suinkaan olleet niin kaikkietäviä kuin spiritualistit väittivät, ja että niiltä puuttui edellytyksiä lahjoittaa ihmiskunnalle tietoa olemassaolosta. Emotionaalimaailmassa ei voi oppia ymmärtämään olemassaoloa paremmin kuin fyysisessä maailmassa. Siinä maailmassa kaikki on petollista.

3.2 Esoteerisen tiedon julkaiseminen

¹Kun planeettahierarkia vihdoinkin päätti, että sen olemassaolo saisi tulla tunnetuksi (ensimmäistä kertaa Atlantiksen jälkeen) ja salassapidetty tieto julkisuuteen saatetuksi, oli sen tätä julistusta varten valitsema välikappale lievimmin sanoen kiusallisessa asemassa. Blavatsky velvoitettiin olemaan ilmoittamatta esoteerisia tosiasioita ilman erityistä lupaa kussakin erityisessä tapauksessa. Hän ei saanut mainita mitään planeettahierarkiasta. Yksilön verhojen suhteen hän sai aluksi pitäytyä gnostikkojen käyttämiin nimityksiin (ruumis, sielu ja henki). Jos tarvittiin auktoriteettia, johon jokaisen täytyy viitata tullakseen ihmiskunnan luottamuksen arvoiseksi, ihmiskunnan, joka ei omaa edes kykyä ratkaista, mikä on mahdollista ja todennäköistä, oli turvaututtava Intian "risheihin" tai Eliphas Leviin (tunnettuun kabbalistiin) tai "rosenkruuzilaisiin", joita romaanikirjailija Bulwer-Lytton oli mainostanut.

²Totuus eli tieto todellisuudesta on annettava vain vähä vähältä, niukoin tosiasioin, valmistautumattomalle ihmiskunnalle. On välttämätöntä löytää kosketuskohtia vakiintuneisiin fiktioihin, joista ihmiset ovat kullekin riittävästi luullakseen pystyvänsä käsittämään, mistä on kysymys. Uusi kumouksellinen ideajärjestelmä hylättäisiin muutta mutkitta pelkkänä mielikuvituksellisenä sepielmänä. Ilman huolellista valmistelua sitä ei voitaisi käsittää, vielä vähemmän ymmärtää.

³Tärkein syy, jonka todennäköisesti vain esoteerikot kykenevät ymmärtämään, on ideoiden dynaaminen energia. Jokainen idea on energialla varautunut mentaaliatomi. Jos sellaiset atomit onnistuvat tunkeutumaan niille alttiisiin aivosoluihin, joita samankaltaiset mentaalimolekyylit eivät ole aikaisemmin elävöittäneet, ne voivat aiheuttaa tasapainohäiriöitä. Kokonainen järjestelmä voisi aiheuttaa mentaalisen kaaoksen. On usein luonnon suojoitoimenpide, kun monet vaistomaisesti vastustavat aivan liian mullistavia ideoita. Katsantotavan muuttaminen ja kutoutuneiden mentaalimolekyyliden hylkääminen merkitsee joka tapauksessa aina koettelemusta, varsinkin jos rakkaiksi käyneiden illuusioiden emotionaalimolekyylit täytyy "uhrata". Sekä

mentaalinen että emotionaalinen kaaos voi silloin olla seurauksena.

⁴Blavatskyn kahta pääteosta samoin kuin hänen kolmen oppilaansa Sinnetin, Judgen ja Hartmannin teoksia käsitellään erillisissä luvuissa. Hänen kaksi merkittävintä oppilastaan olivat Besant ja Leadbeater, jotka kykenivät itse suorittamaan tutkimustyötä ihmisen maailmoissa.

⁵Niin pian kuin esoteerisen tiedon julkaiseminen sallittiin, kävi vihkiytyminen vanhoihin tietokuntiin tarpeettomaksi, joten yhteenkään niistä ei ole vihitty ketään vuoden 1875 jälkeen. Edellisissä inkarnaatioissa vihityt eivät tosin saaneet elvyttää vanhaa tietoaan kokonaisuudessaan, mutta riittävän paljon tehtiin tunnetuksi, ja siihen vihjailtiin muulla tavoin, niin että he saattoivat itse löytää olennaisimman.

⁶Seuraavaksi luodaan suppea yleiskatsaus tosiasioihin, jotka vähä vähältä ovat saaneet tulla yleisesti tunnetuiksi.

⁷Tärkeimmät esoteeriset tosiasiat, jotka löytyvät Sinnetin, Judgen ja Hartmannin teoksista ja jotka nämä kirjailijat ovat saaneet planeettahierarkialta Blavatskyn välityksellä vuoteen 1891 mennessä, ovat seuraavat:

- reinkarnaatio
- karma eli kylvön ja korjuun laki (korjuulaki)
- yksilön ennaltaolo ja kuolemanjälkeinen elämä (siis kuolemattomuus)
- maailmojen 45-49 olemassaolo
- tieto yksilön verhoista korkeammassa maailmoissa
- menneitten aikojen tietokunnat
- suuri määrä historiallisia tosiasioita

⁸"Reinkarnaatiosta" annetut tosiasiat osoittivat virheellisyyden intialaisessa opissa "sielunvaelluksesta", jonka mukaan ihmisen uskotaan voivan syntyä uudelleen eläimenä. Esoteriikka tekee selväksi, että paluu korkeammasta luomakunnasta alempaan on täysin mahdollon. Korjuun lakia koskevat tosiasiat osoittavat, että synn ja vaikutuksen laki on universaalinen laki, joka pätee kaikissa maailmoissa koko kosmoksessa ja koskee olemassaolon kaikkia aspekteja.

⁹Koska Sinnetin, Judgen ja Hartmannin teoksia käytetään edelleen laajalti oppikirjoina, valistaneet lyhyt selonteko näiden kirjailijoiden vakavimmista virheistä niitä, jotka tahtovat tarkistaa teosofisen tietämyksen todellisuusarvon. Nämä virheet ovat myös selitys teosofien yleensä epäselville käsitteille. Kommentaarien tarkoitus on helpottaa näiden ensimmäisten yritysten puutteiden ymmärtämistä ja osoittaa, kuinka ne olivat mahdollisia. Ne osoittavat myös kuinka jälkeempään lisätyt tosiasiat täydentävät alkuperäistä esitystä.

¹⁰Blavatskyn kuoleman yhteydessä, vuonna 1891, päättyi tämä esoteeristen tosiasioiden julkaisemisen ensimmäinen vaihe. Sinnett, Judge ja Hartmann eivät kyenneet itse toteamaan tosiasioita korkeammassa maailmoissa, vaan he olivat täysin riippuvaisia Blavatskylta henkilökohtaisesti tai hänen kirjoituksistaan saamistaan tosiasioista.

¹¹Seuraavaa vaihetta, joka ajoittui vuosille 1894-1920, luonnehti kahden esoteerisen kapasiteetin välinen läheinen yhteistyö. Nämä olivat Annie Besant (1847-1933) ja C. W. Leadbeater (1847-1934). Blavatsky oli saattanut heidät yhteyteen opettajiensa kanssa, jotka ilmoittivat heille, että kaikki voitava tosin tehtäisiin heidän vastaisen työnsä helpottamiseksi, mutta heillä molemmilla oli vanhoina gnostiikan ylimpään asteeseen vihittyinä edellytyksiä hankkia itse kausaalinen taju (objektiivinen tajunta kausaaliverhossa) ja siten mahdollisuus harjoittaa omaa tutkimusta ihmisen maailmoissa.

¹²Aluksi koottiin ja systematisoitiin Blavatskyn teoksiinsa kokoamat tosiasiat. Sen jälkeen alkoi tutkimustyö, joka erityisesti Leadbeaterin osalta johti niin laadun kuin määränkin suhteen ainutlaatuisen tuotantoon. Kukaan ei ole ennen häntä antanut niin monia uusia tosiasioita. Hän

oli esoteriikan etevin systemaattikko ja historioitsija aina vuoteen 1920 saakka. Sen, että hän suunnattoman laajoja tutkimuksia tehdessään siihen saakka tutkimattomilla aloilla teki monia virheitä, on täytynyt olla väistämätöntä. On pikemminkin hämmästyttävää, ettei niitä ollut useampia ja vakavampia.

¹³Tämän esityksen puitteissa ei sovi lähemmin tarkastella näiden kahden (essentiaalitajunnan 46:5-7 omaavan) kausaaliminän teoksia. Aikaisemmin mainittujen kirjailijoiden referoiminen johtuu siitä, että heidän esityksensä ovat aivan liian harhaanjohtavia saadakseen jäädä kiistattomiksi.

¹⁴Tärkeimmät Leadbeaterin luettelemista uusista perusluonteisista tosiasioista (todellisuuden ymmärtämiseksi välttämättömistä) ovat seuraavat:

- aineen koostuminen
- atomi- ja molekyyliaineen välinen ero
- aurinkokunnan seitsemän atomimailmaa
- planeettajärjestelmän molekyyli-mailmat
- involuutioaine
- luomakuntien evoluutio
- tajunnan ekspansio yhä laajempaa kollektiivitajuntaa hankkimalla
- ihmisen kolme atomimailmaa ja viisi molekyyli-mailmaa
- ihmisen viisi aineverhoa ja näiden tajunta
- ihmisen pysyvät atomit (triadi)
- planeettahierarkia
- planeettahierarkian jako seitsemään departementtiin
- planeettahallitus

¹⁵Valitettavasti Leadbeater (alempien asteiden vihitty) ei ottanut koskaan huomioon pythagoralaista tietojärjestelmää (hylozoikkaa), joka oli tarkoitettu länsimaisen tieteen tulevaisuudeksi pohjaksi. Tämä johtui mahdollisesti siitä, että hän tunsikin vaistomaista vastenmielisyyttä filosofien joutavia, todellisuusarvoa vailla olevia käsiteanalyyssejä kohtaan, filosofien, jotka fiktiokäsitteitä rikkijauhamalla uskovat voivansa päätyä mihin tahansa todellisuustulokseen.

¹⁶Leadbeaterin teoksista puuttuu siis selvitys Pytagoraan hylozoistisesta todellisuusjärjestelmästä, johon sisältyvät:

- olemassaolon kolme aspektia
- ikiaineen dynaaminen energia
- kosmisten maailmojen kuusi jumaluuskuntaa 1-42
- monadi ikiatomina
- ikiatomi minänä, yksilönä
- ikiatomi ikiminänä kaikissa yksilön verhoissa kaikissa maailmoissa koko kosmoksessa. Minät ovat ikiatomeja. Kaikki muu on "verhoja".

¹⁷Aluksi Besant ja Leadbeater suorittivat tutkimuksia yhdessä, mutta vähitellen Besant kiinnostui enemmän Intiasta. Hän perusti yliopiston Benaresiin. Hän teki jonkin aikaa yhteistyötä Gandhin kanssa Intian itsenäistymisen hyväksi, vaikka hänellä oli eriävä mielipide lopullisen Iso-Britanniasta irrottautumisen suhteen.

¹⁸Esoteerisen tiedon kolmas ja viimeinen vaihe sattuu vuosille 1920-1950. Planeettahierarkin piirissä oli tapahtunut monia muutoksia. Muutamista ihmiskunnan yksilöistä oli tullut kausaaliminuuksia, kausaaliminuuksista oli tullut essentiaaliminuuksia (46), edellisistä vuorostaan superessentiaaliminuuksia (45) jne., ja useat siihenastiset 43-minät olivat kyenneet

omaksumaan 42-maailmantajunnan, alimman kosmisen tajunnan ja aloittaneet siten "kosmisen elämänuran".

¹⁹Planeettahierarkia oli nimittänyt "sihteerin", jonka tuli olla varsinainen yhdysside esoteerikkojen ja planeettahierarkian välillä, sekä määrännyt, että uusia tosiasioita annettaisiin ainakin toistaiseksi vain hänen kauttaan: 45-minän D.K.:n kautta (alias Kleinas, alias Dharmadzhooti, alias Aarjasangha).

3.3 H. P. Blavatsky (1831-1891)

¹Helena Petrovna von Hahn oli rikas venäläinen aatelinainen, jonka elämä yleisesti ottaen oli yhtä marttyyriutta. Hän ei saanut koskaan minkäänlaista koulupohjaa. Synnynnäiset ylifyysiset taipumukset tekivät hänestä omapäisen jo lapsena. Hän nauroi niille ranskalaisille ja englantilaisille kotiopettajattarille, jotka yrittivät opettaa hänelle "länsimaista kulttuuria". Seitsemäntoista vuoden ikäisenä hän meni perhettään uhmaten naimisiin noin 50 vuotta vanhemman kuvernöörin, kenraali Blavatskyn kanssa, jonka luota hän häyönä pakeni ja matkusti ulkomaille. Rikkaana hän saattoi omistautua maailmanlaajuisille matkoille kehittäen koko ajan piileviä taipumuksiaan ja hankkien uudelleen niin mentaalisen kuin kausaalisenkin tajun (objektiivisen tajunnan mentaali- ja kausaaliverhossa). Oleskellessaan kerran erään 45-minän luona hän tuli aivoissaan tietoiseksi siitä, että hän oli kausaaliminä.

²Hyviä hänestä kirjoitettuja elämäkertoja ovat Sinnetin "Incidents in the Life of Madame Blavatsky" (1886) sekä W. Kingslandin "The Real H. P. Blavatsky" (Lontoo 1928).

³Tämä harvinainen persoonallisuus sai kuulla hyvin paljon moitteita koko elämänsä ajan, koska hän vastusti kaikenlaista sovinnaisuutta, ulkokultaisuutta ja teeskentelyä, mikä kauhistutti kaikkia epäkypsen asenteen omaavia sovinnaisuuden orjia. Hän katui sittemmin sitä, että oli sillä tavalla työntänyt monia ihmisiä luotaan. Mutta todelliset etsijät ovat moraalifiktionalismista riippumattomia. Ihmiskunnan nk. pyhimykset ovat emotionaalisia neroja, joilla ei silti ole tietoa todellisuudesta. Todellisia "pyhimyksiä" on ainoastaan yli-inhimillisissä luomakunnissa. He eivät lainkaan vastaa moraalifiktionalistien pyhimysihannetta.

⁴Vähitellen Blavatsky joutui New Yorkiin, jossa hän v. 1875 osallistui Teosofisen Seuran perustamiseen niiden monien älymystöön kuuluvien pyynnöstä, joita hänen suunnaton tietämyksensä ja aidot maagiset kokeensa olivat kiehtoneet.

⁵Näitä ylifyysisen tiedon näytteitä ei olisi koskaan pitänyt sallia. Ne, joilta puuttuvat edellytykset ymmärtää näitä ilmiöitä, ovat vain lauma epäluotettavia ja vastuukyvyttömiä suunsoittajia selittäessään sitä, mitä eivät voi käsittää. Tämä on vahingoittanut esoteerisen tiedon asiaa, mutta hyödyttänyt kaikenlaisia huijareita. Onneksi planeettahierarkia on kieltänyt nämä kokeilut siihen saakka, kunnes hylozoiikka on yleisesti hyväksytty ainoana järkevänä työhypoteesina. Olennaista on tieto, eivät ilmiöt.

⁶New Yorkissa Blavatsky kirjaili v. 1877 kaksiosaisen teoksen "Isis Unveiled". Ensimmäinen osa (628 sivua) on tieteen dogmien ja toinen osa (648 sivua) teologisten dogmien arvostelua. Tämän arvostelun aiheellisuus on käynyt yhä ilmeisemmäksi.

⁷Hän selitti ystävilleen, että työ toisi pelkkää väärinkäsitystä, panettelua ja leppymätöntä pahansuopuutta hänen osalleen. Tämä onkin väistämätöntä ihmiskunnan nykyisellä kehitystasella. Mutta hän teki määräyksen mukaan.

⁸Isis Unveiled on jättimäinen teos. Vaikuttaa uskomattomalta, että yksi ihminen ilman koulupohjaa, ilman tieteellisiä opintoja tai muuta koulutusta, olisi kyennyt sellaiseen melkeinpä historiallisesta kaikkietävyyydestä todistavaan suoritukseen ja lisäksi vielä ilman vähäisintäkään käytettävissä olevaa käsikirjastoa.

⁹Oppineiden auktoriteettien väitteet, että Blavatsky olisi ottanut kaikki tyynni tieteen jo hyväksi käyttämistä lähteistä (Isiksessä on runsaasti lainauksia oppineiden kirjoituksista), raukenevat omaan kohtuuttomuuteensa. Kenelläkään heistä ei ole vielä tänä päivänäkään kykyä

aikaansaada mitään vastaavaa. Isiksen suhteen sellaisista väitteistä on tullut perinne (hänen Salaisen oppinsa he ovat katsoneet viisaimmaksi sivuuttaa vaikenemalla). Blavatskyn tieteen lyhytikäisiin hypoteeseihin ja teologian terveen järjen puutteeseen suuntaama tuhoava arvostelu on ollut aivan liian paljastava. Kaikenlainen halpamainen inhimillinen mielikuvitus (aina todistettavissa oleva "ei savua ilman tulta"-periaatteen mukaan), huuhtoi voimallisena tämän naisen ylle, naisen, joka uskalsi uhmata kokonaisen maailman kuuluisimpia auktoriteetteja, joka uskalsi osoittaa heidän terävä-älyisyytensä ja syvämiellettömyytensä arvottomuuden.

¹⁰Tiedemiehet, jotka kuvittelivat voivansa arvioida, mikä "on ristiriidassa luonnonlakien kanssa", julistivat tietenkin hänen aidot maagiset kokeensa mahdottomiksi. Niille tiedemiehille, jotka mitä huolellisimman valvonnan jälkeen olivat vakuuttuneita, naurettiin siksi, että he olivat sallineet huiputtaa itseään tai kokeneet aistiharhoja. Koskaan ei saada vakuuttuneiksi niitä, jotka "tietävät, että sellainen on mahdotonta". Eivätkä he koskaan voi vakuuttua, ennen kuin he itse joskus tulevaisuudessa kykenevät suorittamaan samoja kokeita. He uskovat enemmän dogmeihinsa kuin terveeseen järkeen ja omien aistiensa todistukseen. Blavatskyn lukemattomat todistukset sille, että mentaalienergia hallitsee fyysistä ainetta, kiellettiin, ja hänet julistettiin 1800-luvun suurimmaksi petturiksi. Niin sitä pitää. Sillä tavalla murhataan ihmisiä tieteellisesti tai sitten heidät teljetään mielisairaaloihin harkitsemaan, kuinka käy, kun uskaltaa ehdottaa käsitämättömiä totuuksia auktoriteeteille. Inhimillisuus on lisääntynyt; ennen heidät poltettiin.

¹¹Blavatsky oli tietenkin täydellinen arvoitus kaikille. Kuinka he voisivatkaan ymmärtää kausaaliminää? Hän ei ollut koskaan päässyt osalliseksi mistään opetuksesta eikä koskaan tutkinut ainoastaan tieteellistä teosta (tarpeetonta, koska hän heti saattoi tietää teoksen sisällön, jos hän sitä toivoi). Ja kuitenkin hän saattoi antaa selviä tietoja kaikesta, mitä häneltä kysyttiin, ja ratkaisuja ongelmiin, joista oppineet edelleen kiistelevät.

¹²Kirjallisuuden tai psykologian jne. professorit työskentelevät niukoilla tiedoilla, jotka voidaan lukea yksilön pian hajoavien inkarnaatioverhojen tilapäisiksi ilmauksiksi, aavistamatta mitään minän kehitystasosta kausaaliverhossa.

¹³Blavatskyn puutteellinen koulutus merkitsi tuntuva haittaa. Hän oli aivoissaan kykenemätön menetelmälliseen ja järjestelmälliseen ajatteluun, mikä vaikutti epäedullisesti hänen esitystapaansa. Hän kammosi kaikenlaisia mentaalijärjestelmiä, koska ne hänen mielestään olivat esteenä oikealle todellisuuskäsitykselle, eivätkä koskaan pitäneet yhtä luonnon järjestyksen kanssa. Hän katsoi niiden lamauttavan ajattelua syystä, että jäykät järjestelmät ovat mentaalisesti liikkumattomia. Siitä huolimatta nämä ovat tarpeellisia mentaalilla tasoilla kaikille, jotka eivät vielä ole kausaaliminnuusia. Ne ovat mentaalinen takuu sille, että tosiasiat ovat joutuneet oikeisiin yhteyksiinsä. Ne selvittävät tietämyksen tietyllä tasolla ja helpottavat yleissilmäystä ja orientoitumista. Ihmiskunnan koko mentaalinen kehitys kuvastuu mentaalijärjestelmien sarjassa. Kausaaliminä ei tarvitse mitään mentaalisia järjestelmiä (välttämättömiä antamaan mentaali-ideoille niiden oikeat kehukset), koska itse kausaali-ideat ovat virheettömiä järjestelmiä, joissa tosiasiat on aina asetettu oikeisiin yhteyksiinsä.

¹⁴Hänen teoksensa nimi on harhaanjohtava. Kuten kaikki hänen muutkin nimityksensä, todistaa se hänen muodollisen koulutuksensa puutteellisuutta.

¹⁵Isistä ei paljastettu. Jos hunnulla tarkoitetaan minän kausaalista tiedostamattomuutta kausaaliverhossa, niin ainoastaan minä itse voi kohottaa sen hunnun hankkimalla kausaalitajunnan. (Isis-patsaan kivijalassa luki: "Kukaan kuolevainen ei ole kohottanut huntuani".) Jos hunnuttomalla Isiksellä tarkoitetaan todellista tietoa todellisuudesta, niin sitä ei löydy kirjasta. Mutta kuten eräs 45-minä sanoi: "Huntuun tehtiin riittävän suuria repeämiä tarjoamaan välähdyksiä", ja sehän oli tarkoituksin.

¹⁶Koska Blavatsky sai määräyksen olla luovuttamatta ainoakaan uutta esoteerista tosiasiaa ilman lupaa jokaisessa erityisessä tapauksessa, hän sai tyytyä käyttämään historiallisesti tunnettuja nimityksiä, jotka tietämättömyys on idiotisoanut. Koska hänellä ei ollut lupaa kertoa suoraan, hän

sai antaa kaikkien aikojen oppineiden auktoriteettien kumota toisensa ja vihjailla, että ainoastaan esoteerisiin tietokuntiin vihityt saattoivat selittää sellaista, josta oppineiden täytyy aina kiistellä.

¹⁷Hän oli siis alusta alkaen suunnattoman epäedullisessa asemassa. Olihan mahdotonta selvittää sellaisia fiktioita kuin zoroasterilaisten henki-aine, gnostikkojen ruumis, sielu ja henki, jumalkäsitykset kautta aikojen jne. täsmällisiä todellisuuskäsitteitä käyttämättä.

¹⁸Yrittäessään ilmaista sellaista, jolle länsimaisilla kielillä ei ollut sanoja, hän epäonnistui. Hänen terminologiansa (joka edelleen kummittelee) on ikävä tarina ja on valitettavasti estänyt tarkoituksenmukaisen länsimaisen terminologian kehittämistä.

¹⁹Itse sana teosofia on virheellinen, vaikka se onkin vanha aleksandrialainen sana. Ihmisellä ei ole mahdollisuutta ymmärtää jumaluuden todellisuuskäsitystä. Teologian katsotaan olevan oppi jumalallisesta, mikä kuuluu teologiseen fikcionalismiin.

²⁰Yhtä pahasti on asia kaiken ylifyysisen suhteen. Muutama esimerkki riittääkään.

²¹Muinaiset opettajat tarkoittivat "astraalisella" fyysistä eetterimaailmaa. Blavatskyn kirjoituksissa se sai merkitä kaikkea ylifyysistä. Hän käytti sitä kaikissa yhteyksissä: astraalimonadi, astraali-ego, astraalivalo jne. Hänen oppilaansa Judge joutui aivan ymmälleen sekoittaen fyysisen eetterimaailman (49:2-4) ja emotionaalimaailman (48:2-7) yhdeksi ainoaksi sekasotkuksi. Se, että korkeammat ainelajit ovat itsevalaisevia maailmoissaan, ei oikeuta kutsumaan niitä astraalivaloksi.

²²Koska hän ei saanut puhua useammista korkeammista maailmoista, sai "astraalimaailma" olla nimitys kaikille ja "astraalivalo" tuli nimeksi kaikille korkeammille aine- ja energialajeille.

²³Toinen esimerkki on nimitys "aakaasha" (maailma 44), jota hän käytti melkein pä mistä maailmasta tahansa.

²⁴Tiedonanto minän "seitsemästä verhosta" on myös peräisin Blavatskylta, joka perusti sen ihanteilleen, 45-minuuksille, jotka olivat hänen opettajiaan. Heillä on seitsemän verhoa, mutta he eivät kuulukaan neljänteen luomakuntaan.

²⁵Esoteerikon on helppo ymmärtää, miksi Blavatsky ei koskaan tehnyt eroa fyysisen eetterimaailman ja emotionaalimaailman välillä. Häneltä puuttui emotionaaliverho, tai oikeammin sanottuna, hänen emotionaaliverhonsa oli sisällöltään tyhjä. (Siksi tupakoiminen ei voinut vaikuttaa emotionaaliverhoon.) Näin on aina niiden laita, jotka ovat hankkineet kausaalisen tajun (omaavat objektiivisen tajunnan kausaaliverhossa). He eivät enää tarvitse emotionaalitajuntaansa ja verho on tällöin vain yhdysside eetteriverhoon. Vastaava koskee niitä, jotka ovat hankkineet essentiaalitajunnan. Myös heidän mentaaliverhonsa on "tyhjä", koska he eivät enää tarvitse mentaalitajuntaa. Tämä ei tarkoita, että heiltä puuttuisi ymmärtämys näiden värähtelyjen tajunnanlajeja kohtaan. Korkeammat sisällyttävät alemmat. Tiettyä haittaa se kuitenkin aiheuttaa niille, joiden pitäisi toimia ihmisten opettajina, koska eläytyminen yleiseen ja yksilölliseen emotionaaliseen illusiivisuuteen ja mentaaliseen fiktiivisyyteen merkitsee todellista uhrausta, koska sellainen on kaukana oikeasta todellisuuskäsityksestä.

²⁶Koska Blavatsky sai ainoastaan vihjailla lähteisiin mainitsematta, että lähes viidenkymmentuhannen vuoden ajan oli ollut olemassa salaisia tietokuntia, oli hänellä tuskin muuta keinoa kuin vedota "Intian ikivanhaan salaiseen viisauteen" ja johtaa sieltä kaikki todellinen tieto ja tuntemus. Hän saattoi olla aivan liian aulis ylistysten suhteen, jos hänen tarvitsi käyttää ikivanhoja tieteen tuntomia "auktoireetteja". Tämä on esoteerikolle joskus hieman liikaa. Hän saattoi sanoa, että gnostiikka oli essealaisten oppi toisella nimellä. Essealaiset olivat erikoislaatuisia kabbalisteja, ja heidän paperipaavinsa oli kehno mukaelma kaldealaisten kabbalasta. Gnostilaisuus oli myöhäisemmän ajan muuttuneeseen maailmankäsitykseen sovitettu itsenäinen mukaelma hermetiikasta.

²⁷Isiksen avoin pilkkaaminen ei ole estänyt tutkijoita ammentamasta tästä aikaisemmin tuntemattomien tosiasioiden kultakaivoksesta lähdeittä nimeämättä, eikä julkaisemasta niitä omina löytöinä kunniaa niittääkseen. Schopenhauerin mukaan nero jakaa tämän kohtalon jäniksen

kanssa: niin kauan kuin se elää, sitä ammutaan ja kun se on onnellisesti saatu päiviltä, sillä herkutellaan.

²⁸Toinen Blavatskyn laajan kirjallisen tuotannon merkkiteos on "The Secret Doctrine" (Salainen oppi), joka selvittelee suurpiirteisesti joidenkin esoteeristen tietokuntien symboliikkaa. Sitä voidaan Isiksen tavoin pitää yli-inhimillisenä voimannäytteenä. Kirjoittamisen aikoihin Blavatsky oli vielä lisäksi vanheneva, kuoleman merkitsemä invalidi, joka työskenteli mitä vaikeimmissa ulkoisissa olosuhteissa.

²⁹Teos valmistui vuosina 1885-88 ja, kuten aina, hänellä ei ollut käytettävänään pienintäkään käsikirjastoa. Se on Isiksen tavoin ahdettu täyteen lainauksia mitä harvinaisimmista kirjoista ja käsikirjoituksista, joita hän ei ollut milloinkaan nähnyt!! Esoteerikko ymmärtää, mitä se tarkoittaa. Myös Salainen oppi koostuu kahdesta paksusta osasta. Ensimmäinen osa käsittelee kosmosta, toinen ihmistä. Molemmissa osissa on kolme yhdenmukaista osastoa: luominen, muinaisten opettajien symboliikka ja ajankohtaisen tieteen näihin liittyvien hypoteesien arvostelu.

³⁰Besant julkaisi nk. kolmannen osan Blavatskyn kuoleman jälkeen. Se sisältää useita jäljelle jääneitä (keskeneräisiltä vaikuttavia) kirjoitelmia erilaisista esoteerisista aiheista.

³¹Salainen oppi ei ole helppolukuinen teos esoteerisesti kouluttamattomille, jotka ovat tähän kuuluviin symboleihin perehtymättömiä. Mitään järjestelmällistä yleiskatsausta esoteeriseen tietoon todellisuudesta ei pidä odottaa. Se sisältää "Dzyanin" symbolit (planeettahierarkian vanhimmat). Se selvittelee useiden tietokuntien erilaista symbolista kuvausta kosmoksesta ja elämän evoluutiosta sekä osoittaa näiden keskinäisen yhtäpitävyyden.

³²Vanhat esoteeriset kirjoitukset olivat täysin käsittämättömiä vihkiytymättömille. Ulkopuolisista ne vaikuttivat pelkältä hölynpölyltä. Sitä ne ovat oppineille vielä tänäänkin. Tietyillä asioilla näyttää olevan jokin merkitys. Mutta jos ne tulkitaan kirjaimellisesti, on tuloksena taikausko. Esimerkkinä voidaan mainita tunnetut kreikkalaiset tarut, jotka ovat suurelta osalta peräisin mainitusta kirjallisuudesta. Intialaiset kirjoitukset, upanishadit ja veedat voidaan useimmiten lukea näihin. Oppineimmat brahmiinit erehtyvät, jos he luulevat osaavansa tulkita niitä.

³³Lisäksi Salainen oppi sisältää paljon historiallisia tosiasioita, jotka tekevät selväksi vallitsevien illuusioiden ja fiktioiden epäluotettavuuden ja ovat osoituksena oppineiden tietämättömyydestä.

³⁴Tutkijoita varten on annettu monia arvokkaita vihjeitä, jotka helpottavat aatesisällön tulkintaa, kun vanhat hyvin säilyneet esoteeriset käsikirjoitukset saavat kerran tulevaisuudessa jälleen nähdä päivänvalon. Esoteerikoilla on tuskin mitään vaikeuksia ymmärtää, mitä tarkoitetaan, vaikei heillä ole aiemmin ollutkaan tietoa kaikista eri symbolikielistä. Se on heille myös todisteena (jos sellaiset ovat tarpeellisia) siitä, että Blavatskyn selonteot ovat luotettavia.

³⁵On ehkä mainittava, että kirjoittaessaan Blavatsky tulkitsi enemmän kuin planeettahierarkia katsoi silloin sopivaksi, minkä vuoksi lähes puolet painovalmiista käsikirjoituksista oli uhrattava liekeille. Tämä on ehkä selityksenä sille, että monet tosiasiat ovat joutuneet vääriin yhteyksiin, ollen hajallaan molemmissa nidoksissa. Tästä johtuen teos antaa vaikutelman pikemminkin hakuteoksesta kuin järjestelmällisestä selonteosta.

³⁶Tietenkin Blavatsky tiesi, millaisen vastaanoton hänen teoksensa saisi. Ja aivan oikein se tapettiin vaitiololla. Hän sanoi, että tiedemies, joka uskaltaisi tunnustaa, että hän oli ollut teoksen kanssa tekemisissä, tekisi asemansa mahdottomaksi. Täydellä syyllä hän sanookin, ettei "mikään totuus ole koskaan saanut tunnustusta oppineelta yhteisöltä, mikäli se ei ole ollut yhdenpitävä sen jäsenten yleisten ennakoilta omaksumien käsitysten kanssa", ja että "fiktioimme tekevät meistä sokeita oman tietämättömyytemme suhteen". Siihen saakka, kunnes yksilö on oivaltanut emotionaalisen ja mentaalisen tajunnan suunnattoman rajoittuneisuuden, hän on emotionaalisten illuusioidensa ja mentaalisten fiktioidensa auttamaton uhri.

³⁷Mutta niiden mielestä, jotka olivat kerran olleet vihittyjä ja jääneet siksi etsimään

"kadonnutta mestarinsanaa" eli "viisasten kiveä", hänen teoksensa vaikutti ilmestykseltä. Sen verran he tunnistivat, että he tiesivät lopultakin löytäneensä sen, mitä olivat vaistomaisesti etsineet ja tiesivät, millä suunnalla heidän tulisi jatkaa etsintäänsä muistaakseen uudelleen kerran omaksumansa tiedon.

3.4 Sinnett

¹Alfred Percy Sinnett (1840-1921) toimi monien vuosien ajan englanninkielisen lehden Pioneerin päätoimittajana Intiassa. Hän tutustui H.P.B.:hen vuonna 1880 ja kutsui hänet kotiinsa. Oltuaan usean viikon ajan aitojen maagisten ilmiöiden todistajana ja opittuaan esoteerisia tosiasioita olemassaolon mielekkyydestä, hän sai H.P.B.:n välityksellä tilaisuuden olla kirjeenvaihdossa silloisen 45-minän K.H.:n kanssa. Hänen kokemuksensa H.P.B.:n kanssa hahmottuivat esikoisteoksessa "The Occult World", jota seurasi v. 1883 esoteriikan tutkielma, "Esoteric Buddhism", joka koostuu hänen K.H.:n kanssa kirjeenvaihdossa saamastaan aineistosta sisältäen tosiasiat, jotka planeettahierarkia tuona ajankohtana salli tehdä tunnetuiksi. Tämä teos on ensimmäinen julkaistavaksi sallittu esoteerisen maailmankatsomuksen selitysyritys. Sekä Judge että Hartmann käyttivät suuressa määrin Sinnettin esittämiä tosiasioita.

²K.H.:n kirjeet vuosilta 1880-1884 julkaistiin kokonaisuudessaan v. 1923 Sinnettin kuoleman jälkeen.

³Seuraavassa otetaan tarkasteltavaksi Sinnettin pääteos "Esoteric Buddhism", pääasiallisesti sen vuoksi, että hänen teostaan yhä vielä julkaistaan uusina painoksina, vaikka sen olisi pitänyt jo kauan sitten joutua kirjastojen arkistoihin. Monet teosofien keskuudessa säilyneet fiktiot ovat peräisin tältä teosofian ensimmäiseltä auktoriteetilta. Kommentaarien tarkoituksena on huomauttaa virheistä. Ne ovatkin väistämättömiä, jos vastaavaa järjestelmää yritetään aikaansaada niin vähin tosiasioin. Tämän huomioon ottaen Sinnettin teos oli hämmästyttävä saavutus, jota parempia ovat vastaisuudessakin vain Besantin ja Leadbeaterin teokset ja vain sen ansiosta, että heidän sallittiin antaa lukuisia uusia tosiasioita. Hänen huomattavat sanomalehtimiehen ominaisuutensa pääsivät täysiin oikeuksiinsa. Myöhemmin hän oivalsi teoksensa puutteet ja myönsi viimeisen painoksen jälkikirjoituksessa, että tämä hänen yrityksensä kuvata esoteriikkaa herätti hilpeyttä hänessä itsessään hänen lukiessaan kirjaa toistamiseen. Siitä hetkestä se oli vain historiallinen asiakirja myös hänelle. Vaarana on, että tietämättömät lukijat antavat sellaisille suuren arvon, jolloin ne vastaisuudessa auttavat levittämään vanhoja väärinkäsityksiä.

⁴Sinnett aloittaa huomauttamalla, ettei hän buddhismilla tarkoittanut erityisesti Gautaman oppia vaan "viisasten oppia" (buddhi = viisaus). Mitään ei ole vielä sallittu julkaista siitä, mitä Buddha ja Christos opettivat opetuslapsilleen. (Ruotsinkielisen käännöksen nimi on valaisevampi, "De invigdes lära".) On ehkä lisättävä, että Sinnettin tulkinta on vain tietyissä suhteissa yhtäpitävä vanhojen tietokuntien opetusten kanssa. Planeettahierarkian täysin toisenlainen todellisuuskäsitys johtuu siitä, että jokainen korkeampi maailma tuo mukanaan kokonaan erilaisen käsityksen olemassaolon kolmesta aspektista.

⁵Kirjan ensimmäisessä luvussa Sinnett kirjoittaa opettajistaan jne. ja yrittää kuvata 45-minän suorituskykyä. Tuollaiset tempaukset ovat äärettömän tyypillisiä länsimaalaisille.

⁶Toinen luku käsittelee ihmisen rakennetta. Sinnett, kuten kaikki muutkin teosofit ja näiden kertaajat, varustaa ihmisen seitsemällä verholla. Ihmisellä on kuitenkin vain viisi verhoa. Essentiaalimaailman (46) ja superessentiaalimaailman (45) verhot yksilö hankkii viidennessä luomakunnassa.

⁷Emotionaaliverhosta Sinnett tekee "tahdon" keskuksen. Itse asiassa tämä kuitenkin tarkoittaa, että emotionaalina aine on aine, jossa monadi voi vaivattomimmin hyödyntää dynamista. Tämä ilmaisee ihmiskunnan yleisen kehitysteen ja osoittaa, että se on emotionaalisteella. Kun monadi lopulta kykenee keskittämään minätietoisuutensa mentaaliverhoon (47), tulee mentaalitajunnasta ihmisen "tahto".

⁸Kolmas luku käsittelee planeettaketjua. Tämä luku olisi huoletti voitu jättää pois. Se ei kuulu mukaan ensimmäiseen selitykseen esoteerisista perustosiasioista, jotka on ensiksi hallittava. Planeettaketju jää käsittämättömäksi niille, jotka eivät tunne aurinkokunnan seitsemää ulottuvuutta (tai yhdeksää, jos suora ja pinta lasketaan mukaan). Tässä on sekoitettu toisiinsa peruskäsitteet, joita olisi pitänyt käsitellä erikseen: aineen koostumus, maailmojen rakenne, biologinen evoluutio ja tajunnan evoluutio eri luomakunnissa, involuution elementaalit jne. Oikeat tosiasiat eivät sinänsä riitä. Ne on asetettava oikeisiin yhteyksiinsä. Mutta käytettävissä olleiden tosiasioiden määrä oli liian pieni mahdollistaakseen vihkiytymättömille käsitettäviä yhteyksiä.

⁹Vanha sanontatapa, joka edelleen löytyy esoteerisista kirjoituksista, on "hengen laskeutuminen aineeseen". Se on symbolinen sanonta, joka on tietenkin väärinymmärretty ja jolla on monta eri merkitystä. Se tarkoittaa mm. involuutiota (aineen koostamista ikeatomeista) ja erilaatuisia involvoitumisia (kaiken alituista uudelleensyntymistä tai jatkuvaa involvoitumista ja evolvoitumista).

¹⁰Jos "hengellä" tarkoitetaan tajunnan aspektia, niin sekä sen että liikeaspektin merkitys vähenee jokaisen alemman maailman myötä (johtuen lisääntyneestä ikeatomitiheydestä) samalla kun aineaspekti tulee yhä hallitsevammaksi. Tämä koskee erityisesti kolmea alinta atomimaailmaa (47-49).

¹¹Jo sana "henki" on antanut aihetta moniin epäselvyyksiin. Sen oikea merkitys on monadin (ikeatomin, yksilön, minän) oma tajunta. Mutta koska kaikki tietävät, mitä henki on, ilman tietoa siitä, mitä henki on, se on saanut merkitä mitä tahansa. Useimmat teosofit näyttävät hyväksyneen, että sillä tarkoitetaan 45-minuuttien tajuntaa.

¹²Sinnettin kirjan neljäs luku on saanut otsikokseen maailmankaudet. Se käsittelee enimmäkseen eri rotuja ja osittain muita asioita niine vähine tosiasioineen, joita silloin oli saatavissa. Hänen suurin erehdyksensä oli kuitenkin hänen yrityksensä tulkita symbolista sanontaa "777 inkarnaatiota". Sinnett ei koskaan käsitellyt symbolin sisältöä ja niinpä hän laski yksilölle tarpeellisten inkarnaatioiden lukumääräksi ihmiskunnassa noin 800. Vielä tänään voi kuulla teosofien toistavan tätä lukua. Symbolin tarkoituksena oli ilmaista kolmen eri tajunnanlajin aktivoitumiseen kuuluvien aikamäärien keskinäistä suhdetta: 700 fyysistä varten, 70 emotionaalista varten ja 7 mentaalista varten. Se ei siis tarkoittanut inkarnaatioiden lukumäärää. Blavatsky vihjasi summittaiseen lukumäärään viitatessaan Salomon temppeliin, symbolisen tarinan kausaaliverhoon, uhrattuihin työpäiviin (2. Kron. 2:17,18).

¹³Sinnettin kirjan luvut viisi ja kuusi käsittelevät yksilöiden inkarnaatioiden välisiä emotionaali- ja mentaalimaailmassa oleskeluja, joiden merkitystä yksilön kehitykselle suhteettomasti yliarvioidaan. Ne on aivan yksinkertaisesti tarkoitettu lepokausiksi uutta inkarnaatiota odoteltaessa. Yksilö ei opi mitään uutta näissä maailmoissa. Niiden tutkiminen on normaaliyksilölle täysin mahdotonta. Hänellä ei ole mitään mahdollisuutta edes havainnoida emotionaalimaailman neljättä tai mentaalimaailman viidettä ulottuvuutta. Näissä maailmoissa hän yhä käyttää fyysisessä maailmassa hankkimaansa kolmiulotteista näköaistiaan eikä käsitä mitään ympärillään tapahtuvasta. Täten hänellä ei ole muuta keinoa kuin koettaa muokata olemassaoloa, todellisuutta ja elämää koskevia illuusioita ja fiktioita, joihin hän organismissa ollessaan uskoi, ollessaan kykenemätön huomaamaan niiden fiktiivisyyttä. Yksilöt vaikuttavat huomattavasti vähemmän järjellisiltä näissä maailmoissa kuin fyysisessä maailmassa. Mitä useammat opiskelevat esoteriikkaa fyysisessä elämässä vuoden 1875 jälkeen, sitä useammat tulevat epäilemättä ymmärtämään ja julistamaan esoteriikkaa emotionaalimaailmassa.

¹⁴Sinnettillä näyttää spiritualisten tavoin olleen epäterveellinen mieltymys tällaisiin ilmiöihin, eikä hän ymmärtänyt, että yksilön elämykset ovat mitä korkeimmassa määrin henkilökohtaisia ja subjektiivisia. Erityisesti mentaalimaailmassa on kaikenlainen objektiivisuus mahdotonta. Yksilö elää loputonta autuuselämää kokiessaan mielikuviansa näennäisesti objektiivisen toteutumisen. Ainoastaan emotionaalimaailmassa hän saattaa joutua kokemaan epämieluisuuksia, koska yhteys

viha-asteella oleviin ihmisiin on siellä edelleen mahdollinen.

¹⁵Eräässä kohdassa Sinnett puhuu "elementaaleista, luonnonhengistä, noista astraalivalosta koostuvista puoliälykkäistä olennoista". Tämä osoittaa, ettei Sinnett selvästi ymmärtänyt, mitä näillä sanoilla tarkoitetaan. Elementaali kuuluu involuutioaineeseen, luonnonhenki deevaevoluutioon ja astraalivalo on sama kuin emotionaaliaine.

¹⁶Seitsemäs luku, nimeltään "inhimillinen elämänaalto", sisältää kaksi väärinkäsitystä, joista on aihetta huomauttaa. Ensimmäinen koskee Marsia ja Merkuriusta aurinkokunnassa. Toinen koskee ajanjaksoja ihmisen inkarnaatioiden välillä.

¹⁷Mars ja Merkurius ovat kukin omaan planeettaketjuun kuuluvia planeettoja, ainoat näkyvät planeetat vastaavissa seitsenpallosysteemeissä. Erehdys johtuu siitä, että muinaisten opettajien kirjoituksissa nimitettiin myös kahta Telluksen planeettaketjuun kuuluvaa eetteristä planeettaa Marsiksi ja Merkuriukseksi.

¹⁸Sinnett ilmoitti keskimääräiseksi tauoksi inkarnaatioiden välillä 8000 vuotta. Tämä on kokonaan väärin. Ilman tietoa ihmiskunnan eri kehitysasteista on mahdotonta ilmoittaa edes lähimain näiden jaksojen pituutta. On uskottu voitavan laskea, että barbaariasteella riittää useimmiten viisi vuotta, sivilisaatioasteella 300 vuotta, kulttuuriasteella 1000 vuotta ja humaniteettiasteella 1500 vuotta. Mutta mitään sääntöä ei ole, vaan kaikki on yleensä yksilöllistä monista eri tekijöistä riippuen. Kuka tahansa voi jälleensyntyä melkeinpä välittömästi. Kuka tahansa voi saada odottaa miljoonia vuosia kausaaliverhossaan nukkuen. On nimenomaan sanottu, että kaikki vastaavat spekulaatiot ovat hyödyttömiä. Tiedetään vain, että yksilö inkarnoituu sarjoissa ja että inkarnaatioiden määrä sarjassa vaihtelee sekä yleisesti että yksilöllisesti.

¹⁹"Ihmiskunnan edistymistä" käsittelevä kahdeksas luku, samoin kuin neljä seuraavaakin, jotka käsittelevät Buddhaa, nirvaanaa, maailmankaikkeutta ja jälkikatsauksia, ovat aivan liian riittämättömiä ja erehdyttäviä, jotta niistä voisi tehdä edes yhteenvedon.

²⁰Vain moraalifiktionalismin suhteen sanottakoon muutama sana: Hyvää on kaikki, mikä edistää niin yksilöllistä kuin kollektiivistakin tajunnankehitystä, pahaa kaikki, mikä ehkäisee sitä. Suurimpiin ja kohtalokkaimpiin erehdyksiin kuuluu tietämättömyyden emotionaalisten illuusioiden ja mentaalisten fiktioiden levittäminen, mikä on johtanut idiotisointiin.

3.5 Judge

¹William Quan Judge oli irlantilaissyntyinen New Yorkissa asunut amerikkalainen asianajaja. Hän osallistui Teosofisen Seuran perustamiseen. Kuolemaansa saakka (vuoteen 1896) hän pyrki kirjoitelmin ja luennoin tekemään tunnetuksi Blavatskylta ja Sinnettiltä saamiaan tosiasioita. Lahko, jonka hän perusti, myöhemmin nk. tingleyaaneina tunnettu, piti hänen tärkeintä teostaan "The Ocean of Theosophy" huomattavimpana teosofisena teoksena, ainoana, joka antoi oikean kuvauksen opista. Seuraavasta käynee ilmi, kuinka epäoikeutettu tämä väite on. On aika huomauttaa asiavirheistä, joita yhä vielä toistetaan, niiden eduksi, joilla ei ole tuoreempaa kirjallisuutta käytettävissään.

²Judge oli tunnetusti Blavatskyn oppilas ja oli luonnollisesti, kuten kaikki muutkin, jotka päivittäin useiden vuosien ajan kaikissa ajateltavissa tilanteissa saattoivat todistaa hänen maagisia kokeitaan, vakuuttunut näiden aitoudesta ja Blavatskyn kapasiteetista esoteerisen tiedon tuntijana.

³Jo kirjansa esipuheessa Judge esittää viisaasti varauksensa sen johdosta, että Teosofinen Seura saatettaisiin vastuuseen sisällöstä. Teosofien käsitys teosofiasta ja aito alkuperäinen teosofia (esoteerinen tieto) ovat nimittäin monessa suhteessa kaksi aivan eri asiaa.

⁴Tarkoitus ei ole toistaa Judgea kokonaisuudessaan osoittamaan kuinka epäselvä, sekava ja löyhä koko sommitelma on, ja kuinka monet tosiasiat ovat joutuneet väärin yhteyksiin. Kuvaavaa on, että hän julkesi korvata useita Sinnettin tosiasioista omilla väärinkäsityksillään. Kaikista ilmeisimmät kömmähdykset riittäkööt. Judge ei milloinkaan onnistunut tulemaan kausaaliminäksi.

⁵Hän sanontansa, että ihminen on "älykkäin olento maailmankaikkeudessa", ei käy hyvin yksiin sen kanssa, mitä hän sanoo sitä ennen tai sen jälkeen.

⁶Vai mitä sanottaneen seuraavasta? Blavatskyn välittämä "merkittävä oppijärjestelmä on ollut kauan Looshin tuntema". Näin sanotaan planeettahierarkiasta, luomakunnasta, johon pääsy edellyttää kaikkietävyyttä ihmisen maailmoista.

⁷Eräs hänen kohtalokkaimmista virheistään, joka on aiheuttanut auttamaton käsitesekaannusta kaikille "Judgelta oppineille" on, että hän sekoittaa keskenään kaksi täysin erillistä maailmaa: fyysis-eetterisen (49:2-4) ja emotionaalisen (48:2-7). Niinpä tulos onkin yhtä ainoaa sekasotkua. Niille molemmille Judge on antanut yhteisen nimityksen "astraalimaailma". Muinaiset opettajat tarkoittivat edellisellä fyysisistä eetterimaailmaa, koska siinä nähdään kolme kertaa enemmän tähtiä kuin normaaliyksilölle näkyvässä maailmassa. Emotionaalimaailmassa tähtiä ei nähdä ollenkaan.

⁸Toinen nimitys, jota Judge ei koskaan ymmärtänyt, oli "astraalivalo". H.P.B., jota terminologia ei huolestuttanut, otti sanan Eliphas Leviltä, joka antoi sen merkitä kaikenlaista ylifyysisistä ainetta ja energiaa, joskus suorastaan "anima mundia" (maailmansielua). Ne, jotka tietävät, mistä puhuvat, eivät siis enää voi käyttää sitä nimitystä.

⁹Judge pahoinpiteli "ihmisen seitsenkertaista rakennetta" mahdollisesti vielä enemmän kuin Sinnett. Ihmisellä on vain viisinkertainen rakenne, nimittäin kaiken kaikkiaan viisi verhoa fyysisessä inkarnaatiossa. Seitsemän verhoa on niillä yksilöillä, joista on viidennessä luomakunnassa tullut 45-minuuttia, ja jotka inhimillisen kausaaliverhon lisäksi ovat hankkineet essentiaali- (46) ja superessentiaaliverhon (45). Ihminen ei tarvitse näitä kahta verhoa, koska hän ei ole vielä hankkinut tajuntaa edes kausaaliverhossaan.

¹⁰Intialaisten "linga shariira" Judge nimittää astraaliruumiksi ja tarkoittaa siten sekä fyysis-eetteristä että emotionaalista verhoa. Oikea nimitys on kuitenkin eetteriverho. Judgen väite, että tälle verholle ei ole voitu löytää mitään sopivampaa nimitystä, koska "astraaliruumis koostuu kosmisesta aineesta eli tähtiaineesta", on silkkaa hölynpölyä. Kaikki koostuu aineesta ja kaikella aineella on kosminen alkuperä.

¹¹On ilmeistä, ettei Judge oivaltanut, että eetteriverho kuuluu organismille ja hajoaa samanaikaisesti solu solulta organismin kanssa, joten haudan yllä leijuvasta eetteriverhosta voi nähdä organismin saavuttaman hajoamistilan. Näin ollen on väärin sanoa, että emotionaaliverho ottaa eetteriverhon haltuunsa kuoleman jälkeen. Ihmisen nukkuessa emotionaaliverho irrottautuu (korkeampien verhojen mukana) organismista ja eetteriverhosta. Jos eetteriverho ajetaan ulos organismista, seuraa katalepsia eli valekuolema. Kuolinprosessissa emotionaaliverho irrottautuu eetteriverhosta tämän jätettyä organismin.

¹²Yhtä sekava on Judgen selvitys ihmisen korkeammista verhoista ja tajunnoista.

¹³"Sielun" hän antaa koostua sekä "henkisestä sielusta" että "hengestä" tarkoittaen "henkisellä sielulla" jotakin 46-tajuntaa vastaavaa ja "hengellä" 45-tajuntaa. Toisissa yhteyksissä "henki" on "jumalallinen minä" eli "säde Absoluuttisesta olemisesta".

¹⁴Ei ole ihme, jos teosofien aivoissa on epäselvyyttä.

¹⁵Tavallinen huomautus, jonka mukaan ihmisellä täytyy olla korkeampia verhoja, jotta hän pääsisi yhteyteen jumalallisten maailmojen kanssa, todistaa joko tietämättömyyttä tai ajattelemattomuutta. Alimpaan kosmiseen aineeseen (fyysiseen atomiin) sisältyvät kaikki muunlaiset kosmiset atomit. Kaikki korkeammat maailmat läpäisevät fyysisen maailman. Planeettahallitsijalla on verho fyysisestä atomiaineesta ja hänen monadinsa on hänen atomiketjunsä 28-atomissa.

¹⁶On suuri erehdys väittää, ettei planeettaketju muodostu seitsemästä erillisestä pallosta. Judgen väite, että sillä tarkoitetaan meidän planeettamme korkeampia maailmoja, on virheellinen.

¹⁷Taustalla vaikuttaa tietenkin intialaisen illuusiofilosofian (advaitan) nimitys illuusio, joka on aina lamauttanut ajattelua. Niinpä Judge toteaa esim.: "solu on illuusio eikä sitä ole olemassa

aineellisena. Atomit jättävät solun joka hetki ja sen tähden ei ole olemassa mitään fyysistä solua". Tosiasia, että ikeatomien vaihto tapahtuu kaikissa atomeissa (jotka muodostavat molekyylijä), ei merkitse, ettei atomeja ole olemassa.

¹⁸Luvut reinkarnaatiosta, karmasta, kaamalookasta (emotionaalimaailmasta) ja devatshanista (mentaalimaailmasta) sekä yksilön tajunnantiloista inkarnaatioiden välillä, eivät tuo asioihin selvyyttä.

¹⁹Judge oli erityisen kiinnostunut jaksoittaisuuden laista puhuen paljon kaikenlaisista sykleistä. Enimmäkseen hän selosti eri kansojen käsityksiä näistä.

²⁰Kysymykseen, voiko tulevaisuutta ennustaa, on Judge ilmeisesti saanut Blavatskylta tyhjentävän selityksen. Kaikki, mitä tapahtuu, on vaikutuksia syille, jotka voivat olla kuinka kaukana tahansa ajassa. Jotta tulevaisuutta voitaisiin ennustaa, täytyy olla tietoa sen menneisyyteen liittyvistä tekijöistä, jotka eivät ole vielä purkautuneet. Epätietoisuus johtuu siitä, ettei tunneta tekijöitä, joita voi ilmaantua ennustamisajankohdan ja lopullisen tapahtuman välille. Tulevaisuus näyttäytyy useimmiten mahdollisuuksien runsautena. On epätietoista, mikä niistä kaikista toteutuu.

3.6 Hartmann

¹Franz Hartmann (1838-1912) oli saksalainen lääkäri, jolla alun pitäen oli tavallinen fysikalistinen ja agnostinen asenne, joka suoralta kädeltä torjuu kaiken puheen ylifyysisestä tiedosta pelkkänä luulotteluna. Yhdysvalloissa, jonne hän siirsi praktiikkansa, hän sai tilaisuuden opiskella aitoa magiaa H.P.B.:n oppilaiden luona. Tämä johti siihen, että hän jätti praktiikkansa ja matkusti Intiaan, tarkemmin sanoen Adyariin (Madrasiin), jonne H.P.B. oli sijoittanut päämajansa.

²Opiskeltuaan siellä esoteriikkaa muutaman vuoden, jona aikana hänellä oli useita tilaisuuksia havainnoida sekä M.:n että K.H.:n tilapäisesti fysikalisoituneita hahmoja, hän päätti palata takaisin Saksaan vuonna 1885. Siellä hän harjoitti ahkeraa kirjailijantointia kääntäen intialaisia kirjoituksia. Vuodesta 1893 lähtien hän julkaisi neljännesvuosittain aikakauslehteä, "Lotusblüten" ja kirjoitti teosofisia teoksia. Teosofisen Seuran hajotessa vuonna 1895, hän vetäytyi eroon molemmista lahkoista syvästi eripuraisuutta valittaen ja perusti 1897 Saksassa oman seuran: "Internationale Theosophische Verbrüderung".

³Hänen ansiokseen ei voi lukea muita esoteerisia tosiasioita niiden lisäksi, jotka hän sai H.P.B.:n ja Sinnettin kirjoituksista. Häntä kiinnostivat enemmän elämäkatsomuksen kuin maailmankatsomuksen ongelmat. Aivan liian harvoja tosiasioita oli saatavilla, jotta hän olisi kyennyt tyydyttämään filosofeja ja tiedemiehiä. Hyvin pian hän oivalsi, että Steinerin julistus oli epäluotettava sillä tietoteoreettisella pohjalla, joka sillä oli. Siksi hän vetäytyi päättävästi eroon sen kannattajista, joita hän leikkisästi nimitti "die versteinerten Theosophen".

⁴Hartmannin mielenkiinto kohdistui pääasiassa elämisen taitoon. Sehän on mystikolle olennaista. Toiset enemmän mentaalisesti suuntautuneet tahtovat ennen kaikkea tietoa todellisuudesta voidakseen tietoisina olemassaolon todellisesta tarkoituksesta päättää, miten tulisi ajatella, sanoa ja tehdä.

⁵Tästä johtuu vanha vastakohtaisuus mystikon (emotionalistin) ja esoteerikon (mentalistin) välillä. Mystikon mielestä inhimillinen järki ei voi selittää olemassaoloa, niin kuin ei voikaan. Esoteerikko tietää tämän eikä myöskään tyydy inhimillisen järjen mahdollisuuksiin ylifyysisten tosiasioiden toteamisessa, vaan etsii korkeampaa tajua, joka voi saavuttaa yhteyden platoniseen ideain maailmaan. Siihen saakka hän ei hyväksy mitään muita ylifyysisiä ilmoituksia kuin planeettahierarkian antamat tosiasiat. Todisteet sille, että "tosiasiat" ovat todellisia tosiasioita, hän saa siitä, että niillä on määrätty paikat pythagoralaisten hylozoistisessa mentaalijärjestelmässä ja siitä, että ne ovat yksinkertaisimpia ja yleispätevimpiä selityksiä ennen selittämättömille ilmiöille.

⁶Mystikko voi saavuttaa hetkellisen yhteyden essentiaalimaailmaan (46), tosin se on

harvinaista, saaden esimakua sen autuudesta, mutta hän ei voi käsittää mitään tässä maailmassa, koska häneltä puuttuu välttämätön edellytys, kausaalisen tajunnan intuitio.

⁷Hartmannin saksankielisen toiminnan päätarkoitus oli osoittaa, että keskiajan ja uuden ajan mystikoilla, Meister Eckehardilla, Böhmellä, Silesiuksella, Taulerilla, Gichtelillä, Saint Martinilla ym. oli sama elämänsäsenne kuin intialaisilla mystikoilla.

⁸Tietämättömyys on tuottanut niin paljon epäluotettavaa mystiikan suhteen, ettei ole vahingoksi, jos kysymys lopullisesti selvitetään.

⁹"Mysteerit" oli alun pitäen nimitys "salaiselle tiedolle", jota ei saanut opettaa muille kuin erityisesti vihityille.

¹⁰Ei ole mitään muita "mysteereitä" kuin ratkaisemattomat ongelmat. Kun tarpeelliset tosiasiat on kerran saatu, on ongelma ja niin ollen "mysteeri" ratkaistu.

¹¹Mystikot kutsuvat "mysteereiksi" sellaisia tosioita, joista yksilöllä ei ole riittävää kokemusta käsittääkseen niitä kehitystasollaan.

¹²Näin ollen "mysteeri" tarkoittaa joko sitä, ettei ole tosiasioita selittämistä varten tai, että on saavuttu yksilöllisen ymmärtämyksen (kaiken oman käsityskyvyn yläpuolella olevan) rajalle.

¹³Fysikalisteille, jotka eivät voi oivaltaa ylifyysisen todellisuuden olemassaoloa, on kaikki ylifysiikka mysteerioita.

¹⁴Planeettahierarkia tahtoo antaa meille kaiken tiedon. Useimmilla ihmisillä ei kuitenkaan ole edellytyksiä käsittää sitä ja niin me saamme "mysteereitä".

3.7 Teosofinen liike

¹Teosofisen liikkeen historia on kokonaisuutena ottaen ikävä tarina, koska se on pääasiallisesti tuottanut enemmän harmia kuin hyötyä esoteerisen tiedon asialle ja ollut suureksi pettymykseksi planeettahierarkialle. Veljeyden sijaan syntyi riitaa vallasta ja opista. Vieläkään he eivät ole ymmärtäneet, että tämä katkaisi yhteyden planeettahierarkiaan.

²Teosofit ovat ehkä sitä mieltä, että pitäisi sanoa "Teosofinen Seura" "teosofisen liikkeen" sijaan, mutta se ei ole yksi seura vaan useita seuroja eli lahkoja, joista jokainen väittää julistavansa ainoaa oikeaa tietoa todellisuudesta.

³Valitettavasti teosofit ovat saattaneet esoteerisen tiedon niin huonoon huutoon yleisön silmissä, että on katsottu suotavaksi selittää, mistä tämä johtuu.

⁴Planeettahierarkian mielipide, että kysymys tiedon antamisesta viritettiin liian aikaisin, osoittautui oikeaksi. Ei edes se osa ihmiskuntaa (noin 15 prosenttia), joka oli saavuttanut kulttuuri- ja humaniteettiasteen, voinut vapautua emotionaalisista illuusioistaan tai mentaalista fiktioistaan tutkiakseen ennakkoluulottomasti mystifioivaksi katsomansa ideologian paikkansapitävyyttä ja todellisuusarvoa.

⁵Blavatsky hyökkäsi kaikkia teologian, filosofian ja tieteen aloilla vallitsevia käsityksiä vastaan. Ja kaikki näiden alojen auktoriteetit tunsivat itsensä loukatuiksi viisautensa omahyväisyydessä. Osoittaakseen, että hän tiesi, mistä puhui, hän suoritti lukemattomia maagisia ilmiöitä. Mutta nämä saivat tieteen edustajat vain julistamaan, että tämän täytyy olla petosta, koska sellainen oli mahdotonta, kun se oli "ristiriidassa luonnonlakien kanssa".

⁶Joukoittain uteliaita ja arvostelukyvttömiä kerääntyi kuitenkin seuraan siihen liittyäkseen. Niin pian kuin nämä jäsenet kuuluivat jotakin, he luulivat tietävänsä ja käsittävänsä kaiken. Näin saatiin tämä teosofien lauma, joka lavertelullaan herätti vain ivaa. Sen sijaan heidän olisi pitänyt saada antaa vaitiololupaus sisäänpääsyn yhteydessä.

⁷Väärinkäsitysten välttämiseksi painotettiin vastuunalaiselta taholta tiukasti, että jokaisella oli tosin oikeus omaan mielipiteeseen, mutta ei oikeutta kutsua sitä teosofiaksi. Mutta mitäpä se auttoi, kun useimmat suunsoittajat väärinkäsitystensä korostamiseksi vakuuttivat: "tämä on teosofia".

⁸Seura oli valinnut kaksi presidenttiä, eversti Henry Steel Olcottin (1832-1907), jonka tuli itse

organisaation päällikkönä huolehtia sen käytännön ongelmista ja Blavatskyn, jonka tuli olla sen henkinen johtaja. Olcottin kuusiosainen teos "Old Diary Leaves" antaa selostuksen seurasta ja Blavatskysta.

⁹Olcott, joka oli aina ollut ainoa määräävä vastaavissa kysymyksissä, päätti Blavatskyn kuoleman jälkeen, että Besant ottaisi Blavatskyn paikan seuran henkisenä johtajana (myöhemmin valitettavasti diktaattorina). Tämä ei kuitenkaan sopinut Judgelle (eräälle perustajista), joka katsoi olevansa itseoikeutettu siihen tehtävään. Jokainen, joka vertaa Judgen suorituskykyä Besantin vastaavaan ymmärtää, kuinka perusteeton hänen röyhkeytensä oli. Seurauksena oli välirikko, joka v.1895 hajotti "universaalisen veljeskunnan" kahtia: Judgen johtamaan amerikkalaiseen seuraan ja pääseuraan, jonka päämajan Blavatsky oli siirtänyt Madrasin lähelle Adyariin, Intiaan.

¹⁰Judgella ei ollut paljoakaan iloa uudesta valta-asemastaan. Hän kuoli seuraavana vuonna (1896) ja hänen seuraajakseen tuli Mme Katherine Tingley, jonka käsitys veljeydestä ilmeni siinä, että hän käytti hyväkseen jokaisen tilaisuuden saattaakseen Besantin seuran naurunalaiseksi. Hän tukahdutti kaikki yritykset esittää uusia tosiasioita ja aatteita lahkolleen, joten se on täysin tietämätön Besantin ja Leadbeaterin välityksellä tapahtuneesta tiedon huomattavasta edistymisestä. Kylvetty hajaannuksen siemen johti siihen, että yhä useammat erosivat hänen lahkostaan ja muodostivat uusia lahkoja. Mentaalijärjestelmä, jonka hän lopulta antoi muotoilla, on suoraan harhaanjohtava.

¹¹Mutta myös besantilaisella seuralla oli vaikeutensa. Blavatsky oli yrittänyt perustaa sisäisen piirin, esoteric sectionin, jonka jäsenille ilmoitettaisiin sellaisia tosiasioita, joita ei vielä saanut julkaista. Blavatskyn kuoleman jälkeen tästä tuli "oikeaoppisuutta" vaativa piiri, joka ulkospäin komeili mielipiteenvapaudella. Mutta suvaitsemattomuus kävi ilmeiseksi, kun muut jäsenet eivät pitäneet "vihkiytymättömiä aitoina teosofeina", jos he eivät liittyneet esoteric sectioniin. Uudet vihityille ilmoitetut tosiasiat osoittautuivat sittemmin täydellisen merkityksettömiksi. Teosofien väite, että esoteric sectionin kautta pääsee yhteyteen planeettahierarkian kanssa, on perätön.

¹²Yleisesti ottaen voidaan sanoa, että todelliset esoteerikot eivät nykyisin vallitsevissa olosuhteissa liity mihinkään seuroihin, vaan ovat kaikenlaisten järjestöjen ulkopuolella. Heidät tuntee siitä, että he ymmärtävät kaikkea inhimillistä ja tavoittelevat kaikkien välisiä todellisia inhimillisiä suhteita rotuun, kansaan, sukupuoleen, uskontoon, politiikkaan ja muuhun ihmisiä erottavaan katsomatta.

3.8 Harhauttavat lahkot

¹Käytäntö on tietysti vahvistanut planeettahierarkian mielipiteen vuodelta 1775, että ehdotettu uusi yritys antaa tietoa johtaisi siihen, että epäkypsät haaveilijat vääristäisivät tiedon uudelleen.

²Keskenään kiistelevien teosofisten lahkojen lisäksi on ilmaantunut joukko okkultisia lahkoja, monia rosenkreuzilaisia lahkoja ja steinerilainen antroposofia, joka myös väittää nojautuvansa rosenkreuzilaiseen veljeskuntaan, josta kukaan ei tiedä mitään.

³Tietoa todellisuudesta ei voi hankkia inhimillisissä maailmoissa, vaan vasta kausaalimaailmassa, korkeimmassa ihmisen saavutettavissa olevassa maailmassa. Niin kutsuttu selvänäköisyys ei anna mitään todellista tietoa, koska ihmiseltä puuttuu edellytys arvioida emotionaali- ja mentaalimaailmassa kokemansa todellisuuspitoisuutta. Se ilmenee myös siitä, että kaikilla selvänäkijöillä on erilaisia käsityksiä.

⁴Tietämättömät sekoittavat esoteerikot mystikkoihin (emotionalisteihin). Edellisillä on valmiiksi muotoiltu maailmankatsomus (sellainen kuin se nyt on). Jälkimmäiset tyytyvät elämänkatsomukseen.

3.9 Loppusanat

¹Tämän luonnoksen puitteissa ei voi käsitellä sitä, mitä planeettahierarkian sihteeri D.K. on suorittanut vuosina 1920-1950 antaakseen ihmiskunnalle mahdollisuuden hankkia oikeamman

käsityksen todellisuudesta, korkeampien luomakuntien elämännäkemyksestä ja näiden yhteisestä pyrkimyksestä aktivoida kaikkien tajuntaa. Sen verran voidaan sanoa, että planeettahierarkia tekee voitavansa uuden maailmansodan torjumiseksi ja käyttää jokaista halukasta välikappaletta auttaakseen ihmiskuntaa ratkaisemaan polttavimmat ongelmansa: kasvatusta, maailmantaloutta, yleismaailmallista veljeyttä sekä maailmanuskontoja koskevat ongelmat. Se kääntyy kaikkien puoleen kehottaen työskentelemään yhdessä (ei erikseen) näiden ongelmien ratkaisemiseksi. Kaikki, jotka haluavat ja voivat myötävaikuttaa, saavat myös kaiken mahdollisen "inspiraation".

²D.K. huomauttaa, ettei yksilö ole saanut tietoa nauttiakseen siitä miellyttävällä etevämmyyden tunteella. Se tuo mukanaan vastuuta niin kuin kaikki tieto.

³Satanismin riemuvoitoksi voidaan kutsua sitä, että uskonnon, filosofian ja tieteen edustajat ovat onnistuneet vaihtamalla tappamaan D.K.:n työn.